

Banská Bystrica 30. septembra 2016
POZ 1022-2015 II/90-2016

ROZHODNUTIE

Predseda Úradu priemyselného vlastníctva Slovenskej republiky o rozklade podanom 2. februára 2016 prihlasovateľom Klaudiou Šipoš, Petöfiho 899/75, 943 01 Štúrovo (ďalej „prihlasovateľ“), proti rozhodnutiu Úradu priemyselného vlastníctva Slovenskej republiky zn. POZ 1022-2015/Z-567-2015 z 15. decembra 2015 o zamietnutí prihlášky ochrannej známky „Stredoveká sedliacka reštaurácia Középkori Paraszttéterm“, č. spisu POZ 1022-2015, na návrh ustanovenej odbornej komisie rozhodol takto:

podľa § 59 ods. 2 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní v znení neskorších predpisov v spojení s § 5 ods. 1 písm. b) zákona č. 506/2009 Z. z. o ochranných známkach v znení zákona č. 125/2016 Z. z. sa rozklad zamietá a rozhodnutie zn. POZ 1022-2015/Z-567-2015 z 15. decembra 2015 sa potvrdzuje.

Odôvodnenie:

Prvostupňovým rozhodnutím Úradu priemyselného vlastníctva Slovenskej republiky (ďalej „úrad“) zn. POZ 1022-2015/Z-567-2015 z 15. decembra 2015 (ďalej „prvostupňové rozhodnutie“ alebo „napadnuté rozhodnutie“) bola v zmysle § 28 ods. 3 v nadväznosti na § 5 ods. 1 písm. b) zákona č. 506/2009 Z. z. o ochranných známkach zamietnutá prihláška slovnej ochrannej známky v priloženej úprave „Stredoveká sedliacka reštaurácia Középkori Paraszttéterm“, č. spisu POZ 1022-2015 (ďalej „prihlásené označenie“).

Dôvodom napadnutého rozhodnutia bola skutočnosť, že prihlásené označenie nespĺňa podmienky na zápis ochrannej známky do registra podľa § 5 ods. 1 písm. b) zákona č. 506/2009 Z. z. o ochranných známkach. Uvedené prvostupňový orgán konštatoval na základe toho, že prihlásené slovné označenie v priloženej úprave „Stredoveká sedliacka reštaurácia Középkori Paraszttéterm“ nemá vo vzťahu k prihláseným službám „reštauračné (stravovacie) služby“ v triede 43 medzinárodného triedenia tovarov a služieb rozlišovaciu spôsobilosť, pretože len jednoduchým a priamym spôsobom informuje spotrebiteľa o konkrétnom druhu poskytovaných služieb, o ich vlastnostiach, zameraní a pod. Takéto konštatovanie podľa názoru prvostupňového orgánu vyplynulo z významu jednotlivých slovných prvkov tvoriacich prihlásené označenie, kde pojem „reštaurácia“ (pohostinský podnik, v ktorom sa podáva strava) predstavuje vo vzťahu k nárokoványm reštauračným službám len všeobecný údaj o konkrétnom druhu služieb, pričom výrazy stredoveká (prídavné meno od stredovek) a sedliacka (prídavné meno od sedliak) len bližšie spresňujú druh ponúkaných jedál typických pre stravovanie sedliakov ako určitej spoločenskej vrstvy obyvateľov počas obdobia stredoveku. Spojenie „stredoveká sedliacka“ môže tiež opisovať konkrétny štýl zariadenia reštaurácie a spôsob stolovania či oblečenia a správania sa obsluhujúceho personálu. Za opisné prvostupňový orgán rovnako považoval aj slovné spojenie v maďarskom jazyku „középkori paraszttéterm“, ktoré je len prekladom slovenského výrazu „stredoveká sedliacka reštaurácia“, pričom takéto dvojjazyčné nápisy sú v pohraničnom území, kde je vysoké zastúpenie obyvateľov inej národnosti, úplne bežne používané.

Grafickú úpravu prihláseného označenia, ktorá spočíva v type použitého písma, prvostupňový orgán nepovažoval za dostatočnú na prekonanie opisnosti slovnej časti označenia. Priemerný spotrebiteľ, ktorým je v tomto prípade široká verejnosť, ktorá je primerane informovaná a obozretná, bude prihlásené označenie vnímať na základe slovných prvkov s uvedeným opisným charakterom a nie na základe použitého písma,

ktoré je navyše celkom bežným písmom používaným na zvýraznenie historickosti, na zvýraznenie skutočnosti, že napísaný text sa vzťahuje na obdobie stredoveku.

Vydaniu prvostupňového rozhodnutia, ako to vyplýva z obsahu predmetného spisu, predchádzali správy úradu z 29. júna 2015 a 22. septembra 2015, ktorými bol prihlasovateľ oboznámený s výsledkom prieskumu zápisnej spôsobilosti prihláseného označenia a zároveň mu bola stanovená lehota na vyjadrenie.

Prihlasovateľ vo svojich odpovediach doručených úradu 11. augusta 2015 a 19. novembra 2015 vyjadril svoj nesúhlas s výsledkom vykonaného prieskumu zápisnej spôsobilosti prihláseného označenia. Spolu s druhým vyjadrením na podporu svojich argumentov predložil aj dôkazové materiály na preukázanie nadobudnutia rozlišovacej spôsobilosti prihláseného označenia. Tieto materiály (výpisy zo živnostenského registra, jedálny lístok v slovenskom aj maďarskom jazyku s cenami ešte v slovenských korunách, fotografie starých aj nových jedálnych lístkov a fotografie vybavenia reštaurácie) však prvostupňový orgán nepovažoval za spôsobilé preukázať nadobudnutie rozlišovacej spôsobilosti prihláseného označenia v zmysle § 5 ods. 2 zákona č. 506/2009 Z. z. o ochranných známkach. Na základe toho prvostupňový orgán skonštatoval, že prihlasovateľ nevyvrátil argumenty uvedené v správe úradu, preto bolo pristúpené k vydaniu prvostupňového rozhodnutia.

Proti prvostupňovému rozhodnutiu podal prihlasovateľ (v súčasnom postavení podávateľa rozkladu) v zákonom stanovenej lehote rozklad, v rámci ktorého poukázal na ďalšie dôkazové materiály doložené spolu s rozkladom.

Išlo o objednávku, z ktorej je podľa prihlasovateľa zrejmé, že p. Zsolt Š. si 8. novembra 2009 objednal v Štúrovskej televízii reklamu pre Stredovekú sedliacku reštauráciu. Ďalej to boli podľa prihlasovateľa dve objednávky na dovoz nealkoholických nápojov zo 7. apríla 2008 a z 18. februára 2011, na ktorých bol nápis „Stredoveká sedliacka reštaurácia“ a rozhodnutie Regionálneho úradu verejného zdravotníctva z 21. novembra 2008, z ktorého je zrejmé, že tento úrad povolil reštaurácii a jej majiteľovi vykonávať činnosť spoločného stravovania a schválil mu aj prevádzkový poriadok. Ďalšími dokladmi boli Oznámenie mestského úradu v Štúrove o pripravovanej preventívnej protipožiarnej kontrole v objekte Stredovekej sedliackej reštaurácie a Dodatok 11444032 k Zmluve o poskytovaní čistiacich služieb.

Podľa názoru prihlasovateľa všetky predložené doklady preukazujú nadobudnutie rozlišovacej spôsobilosti prihláseného označenia, preto požiadal, aby orgán rozhodujúci o rozklade prvostupňové rozhodnutie zrušil a prihlásené označenie zapísal do registra ochranných známk.

Rozhodnutie orgánu rozhodujúceho o rozklade sa opiera o nasledovné skutočnosti a dôvody.

Orgán rozhodujúci o rozklade príslušný na konanie v zmysle § 61 ods. 2 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (správny poriadok) v znení neskorších predpisov, s ohľadom na § 40 ods. 2 zákona č. 506/2009 Z. z. o ochranných známkach v znení zákona č. 125/2016 Z. z. (ďalej „zákon o ochranných známkach“) preskúmal napadnuté rozhodnutie v rozsahu uvedenom v podanom rozklade, ako aj zákonnosť vedeného správneho konania, ktoré mu predchádzalo a posúdil dôvody uvádzané účastníkmi konania.

Podľa § 51 ods. 5 zákona o ochranných známkach na konanie pred úradom podľa tohto zákona sa vzťahujú všeobecné predpisy o správnom konaní s výnimkou ustanovení § 19, 28, 29, 32 až 34, 39, 49, 50, § 59 ods. 1 a § 60.

Podľa § 52 ods. 3 zákona o ochranných známkach úrad rozhoduje na základe odôvodnenia podania a dôkazov, ktoré boli účastníkmi konania predložené.

Podľa § 40 ods. 1 zákona o ochranných známkach, ak tento zákon neustanovuje inak, proti rozhodnutiu úradu možno podať rozklad v lehote 30 dní odo dňa doručenia rozhodnutia; včas podaný rozklad má odkladný účinok.

Podľa § 40 ods. 2 zákona o ochranných známkach pri rozhodovaní o rozklade je úrad viazaný jeho rozsahom; to neplatí a) vo veciach, v ktorých možno začať konanie z vlastného podnetu, b) vo veciach spoločných práv alebo povinností týkajúcich sa viacerých účastníkov konania na jednej strane.

Podľa § 5 ods. 1 písm. b) zákona o ochranných známkach do registra sa nezapíše označenie, ak nemá rozlišovaciu spôsobilosť.

Podľa § 5 ods. 2 zákona č. 506/2009 Z. z. o ochranných známkach označenie uvedené v odseku 1 písm. b) až d) sa zapíše do registra, ak prihlasovateľ preukáže, že označenie nadobudlo pred dňom podania prihlášky, na základe jeho používania na území Slovenskej republiky alebo vo vzťahu k územia Slovenskej republiky, rozlišovaciu spôsobilosť k tovarom alebo službám, pre ktoré je prihlásené.

Prihláška slovnej ochrannej známky v priloženej úprave „Stredoveká sedliacka reštaurácia Középkori Parasztétterem“, č. spisu POZ 1022-2015, bola podaná 18. mája 2015 prihlasovateľom Klaudia Šipoš, Petöfiho 899/75, 943 01 Štúrovo, pre služby „reštauračné (stravovacie) služby“ v triede 43 medzinárodného triedenia tovarov a služieb.

Vyobrazenie prihláseného označenia:

Stredoveká sedliacka reštaurácia Középkori Parasztétterem

Z podaného rozkladu vyplynulo, že prihlasovateľ nesúhlasil s hodnotením dôkazových materiálov predložených za účelom prekonania konštatovanej zápisnej výluky vykonaným prvostupňovým orgánom. V rámci rozkladu predložil ďalšie doklady a skonštatoval, že všetky doklady preukazujú nadobudnutie rozlišovacej spôsobilosti prihláseného označenia v zmysle § 5 ods. 2 zákona o ochranných známkach.

Pred samotným preskúmaním dôvodov, ktoré viedli k vydaniu napadnutého rozhodnutia, poukazuje orgán rozhodujúci o rozklade na základné zásady a princípy známkového práva a na význam a zmysel ochranných známk. V intenciách ustanovenia § 2 zákona o ochranných známkach možno za ochrannú známku uznať označenie, ktoré možno graficky znázorniť a ktoré tvoria najmä slová vrátane osobných mien, písmená, číslice, kresby, tvar tovaru alebo jeho obal, prípadne ich vzájomné kombinácie, ak takéto označenie je spôsobilé rozlíšiť tovary alebo služby jednej osoby od tovarov alebo služieb inej osoby, t. j. označenie, ktoré má rozlišovaciu spôsobilosť. Uvedená možnosť a schopnosť identifikácie obchodného pôvodu tovaru a služby (s cieľom umožniť spotrebiteľovi, ktorý nadobudne tovar alebo službu, ktoré ochranná známka označuje, vykonať neskôr ten istý výber, ak sa skúsenosť ukáže byť pozitívnou, alebo vykonať iný výber, ak sa ukáže byť negatívnou) je vyjadrením základnej funkcie ochrannej známky.

Pri skúmaní zápisnej spôsobilosti označenia (s ohľadom na uvedenú základnú funkciu ochrannej známky) je potrebné posúdiť, či je označenie spôsobilé odlišiť tovary a služby jednej osoby od tovarov a služieb inej osoby (tzv. vnútorná rozlišovacia spôsobilosť), pričom je nutné vziať do úvahy dojem, akým označenie pôsobí ako celok na relevantného spotrebiteľa s prihliadnutím na charakter a povahu prihlásených tovarov a služieb. Relevantným spotrebiteľom sa rozumie najmä potenciálny spotrebiteľ daného druhu tovarov alebo služieb, osoby zapojené do distribučnej siete, prípadne obchodné kruhy zaoberajúce sa takým druhom tovarov alebo služieb, pre ktoré je označenie prihlásené. Na to, aby označenie malo rozlišovaciu spôsobilosť a nebola uplatnená zápisná výluka podľa § 5 ods. 1 písm. b) zákona o ochranných známkach, nestačí, aby sa označenie len odlišovalo od iných zapísaných alebo známych označení, ale je potrebné, aby svojou formou a obsahom bolo do takej miery originálne, že jeho osobité znaky majú schopnosť individualizovať tovary a služby, ktoré majú byť ním označované. S ohľadom na uvedené skutočnosti možno uzavrieť, že označenie má rozlišovaciu spôsobilosť pre konkrétne tovary a služby, ak spotrebiteľ je alebo bude podľa neho schopný odlišiť tovary a služby pochádzajúce z určitého obchodného zdroja (tovary a služby jednej osoby od tovarov a služieb inej osoby).

Existenciu prekážok brániacich zápisu označenia ako ochrannej známky, ktoré sú uvedené v § 5 ods. 1 písm. b) až d) zákona o ochranných známkach, možno prekonať preukázaním nadobudnutia rozlišovacej spôsobilosti vo vzťahu k tým tovarom a službám, pre ktoré je označenie prihlásené (§ 5 ods. 2 zákona

o ochranných známkach). Rozlišovacia spôsobilosť môže označenie nadobudnúť len intenzívnym a dlhodobým používaním, vďaka ktorému relevantná verejnosť identifikuje tovary a služby označenia ako tovary a služby pochádzajúce od konkrétnej osoby a označenie nebude považovať za všeobecne používané. Uniesť dôkazné bremeno, t. j. označiť a predložiť potrebné dôkazy a uvedenými dôkazmi svoje tvrdenia preukázať musí v zmysle § 52 ods. 1 a 3 zákona o ochranných známkach prihlasovateľ. Pri posudzovaní, či prihlasovateľ prostredníctvom predložených dokladov preukázal nadobudnutie rozlišovacej spôsobilosti označenia v zmysle uvedeného zákonného ustanovenia, vychádza úrad z okolností konkrétneho prípadu a do úvahy berie viaceré relevantné faktory – predovšetkým charakter označenia, intenzitu, čas, zemepisné rozšírenie, dobu jeho používania, podiel, v akom je označenie zastúpené na trhu, výšku investícií vynaložených na jeho propagáciu a pod. Nadobudnutie rozlišovacej spôsobilosti pritom posudzuje vo vzťahu k osobe prihlasovateľa, pred dňom podania prihlášky ochrannej známky a s ohľadom na územný princíp.

V rámci preskúmania vecných dôvodov prvostupňový orgán uviedol, že prihlásené označenie nemá vo vzťahu k prihláseným službám rozlišovacia spôsobilosť, pretože len jednoduchým a priamym spôsobom informuje spotrebiteľa o konkrétnom druhu poskytovaných služieb, o ich vlastnostiach, zameraní a pod. Uvedené prvostupňový orgán konštatoval na základe významu slovných prvkov, kde pojem „reštaurácia“ má význam pohostinský podnik, v ktorom sa podáva strava (záhradná, diétna reštaurácia), a tento pojem predstavuje vo vzťahu k prihláseným reštauračným službám len všeobecný údaj o konkrétnom druhu služieb. Výraz „stredoveká“ je prídavné meno od slova stredovek, kde stredovek je obdobie od zániku západorímskej ríše (476) do angl. burž. revolúcie (polovica 17. stor.); v klasickom chápaní do objavenia Ameriky (1492), resp. do začiatkov reformácie (1517). Slovo „sedliacka“ je prídavné meno od slova sedliak, kde sedliak sa môže chápať ako roľník (zámožní, drobní sedliaci) alebo príslušník dedinského obyvateľstva, dedičan (robotný, prefíkaný sedliak). Tieto slová teda len bližšie spresňujú druh ponúkaných jedál typických pre stravovanie sedliakov ako určitej spoločenskej vrstvy obyvateľov počas obdobia stredoveku. Spojenie „stredoveká sedliacka“ môže tiež opisovať konkrétny štýl zariadenia reštaurácie a spôsob stolovania, či oblečenia a správania sa obsluhujúceho personálu. Toto hodnotenie prvostupňového orgánu prihlasovateľ v podanom rozklade žiadnym spôsobom nespochybnil. Orgán rozhodujúci o rozklade sa s vyššie uvedeným hodnotením, ako aj z neho vyplývajúcim záverom prvostupňového orgánu o naplnení zápisnej výluky podľa § 5 ods. 1 písm. b) zákona o ochranných známkach plne stotožňuje.

Ako už bolo uvedené, zápisnú nespôsobilosť v zmysle § 5 ods. 1 písm. b) zákona o ochranných známkach je možné podľa § 5 ods. 2 zákona o ochranných známkach prekonať predložením relevantných dokladov, ktoré preukážu nadobudnutie rozlišovacej spôsobilosti. Čo sa týka preukazovania nadobudnutia rozlišovacej spôsobilosti, orgán rozhodujúci o rozklade poukazuje na skutočnosť, že označenie môže rozlišovacia spôsobilosť nadobudnúť len intenzívnym a dlhodobým používaním, vďaka ktorému relevantná verejnosť identifikuje tovary alebo služby ním označované ako tovary alebo služby pochádzajúce od konkrétnej osoby a označenie nebude považovať za všeobecne používané. Povinnosť predložiť potrebné dôkazy a uvedenými dôkazmi svoje tvrdenia preukázať spočíva v zmysle § 52 ods. 1 a 3 zákona o ochranných známkach na osobe prihlasovateľa. Berúc do úvahy skutočnosť, že zákon o ochranných známkach vyžaduje preukázanie nadobudnutia rozlišovacej spôsobilosti pred dátumom podania samotnej prihlášky, ktorým bol v danom prípade 18. máj 2015, je potrebné, aby predložené dôkazové materiály osvedčovali skutočnosti z obdobia pred týmto dátumom.

V súvislosti s možnosťou prekonania konštatovanej zápisnej výluky prvostupňový orgán dospel k záveru, že prihlasovateľ predloženými dokladmi nepreukázal nadobudnutie rozlišovacej spôsobilosti prihláseného označenia vo vzťahu k nárokovým službám.

Prihlasovateľ počas prvostupňového konania za účelom prekonania konštatovanej zápisnej výluky predložil nasledovné doklady:

- výpis zo živnostenského registra z 10. novembra 2015 – Klaudia Š. (dôkaz č. 1),
- výpis zo živnostenského registra z 10. novembra 2015 – Zsolt Š. (dôkaz č. 2),
- štyri fotografie jedálneho lístka v slovenskom aj maďarskom jazyku (dôkaz č. 3),
- jedna fotografia s uvítaním a krátkym opisom zariadenia (dôkaz č. 4),
- 12 fotografií vybavenia reštaurácie (dôkaz č. 5).

Spolu s podaným rozkladom prihlasovateľ predložil ďalšie dôkazy, konkrétne išlo o:

- objednávku na televízny reklamný spot z 8. novembra 2009 (dôkaz č. 6),
- montážny a preberací protokol od firmy COCA-COLA HBC Slovenská republika, s. r. o. zo 7. apríla 2008 (dôkaz č. 7),

- demontážny protokol od firmy COCA-COLA HBC Slovenská republika, s. r. o. z 18. februára 2011 (dôkaz č. 8),
- Rozhodnutie Regionálneho úradu verejného zdravotníctva so sídlom v Nových Zámkoch č. 4954/2008 z 21. novembra 2008 (dôkaz č. 9),
- Oznámenie o vykonaní preventívnej protipožiarnej kontroly z 2. novembra 2009 (dôkaz č. 10),
- Dodatok 11444032 k Zmluve o poskytovaní čistiacich služieb z 9. júna 2009 (dôkaz č. 11).

V súvislosti s dôkazovými materiálmi predloženými prihlasovateľom orgán rozhodujúci o rozklade konštatuje nasledovné.

Výpisy zo živnostenského registra (dôkaz č. 1 a 2) preukazujú oprávnenie na podnikanie pre Zsolta Š. a Klaudiu Š. V akom rozsahu skutočne podnikali, pod akým označením poskytovali svoje služby, však z týchto dokladov nie je zrejmé. Tieto výpisy neobsahujú žiadny údaj o prihlásenom označení. Z jedálnych lístkov (dôkaz č. 3) taktiež nie je zrejmé prihlásené označenie. Skutočnosť, že na dvoch jedálnych lístkoch sú uvedené ceny v slovenských korunách, nasvedčuje tomu, že spotrebiteľia sa mohli stretnúť s takouto ponukou jedál ešte pred 1. januárom 2009, kedy do platnosti na Slovensku vstúpilo euro. Z týchto jedálnych lístkov však nie je zrejmé ani prihlásené označenie, ani osoba prihlasovateľa, s ktorou by si mohli spotrebiteľia prihlásené označenie spojiť.

Jediný doklad, na ktorom je prezentované prihlásené označenie, je fotografia (dôkaz č. 4) s historickou kresbou a s uvítaním v troch jazykoch (slovensky, anglicky, maďarsky). V jej vrchnej časti je uvedené prihlásené označenie a na spodku tejto fotografie sú základné údaje týkajúce sa sídla reštaurácie, telefonického kontaktu a odkazu na internetovú stránku. Z tohto dokladu však tiež nie je zrejmé časové obdobie, ktorého sa týka, ani prepojenie na prihlasovateľa.

Ostatné predložené fotografie (dôkaz č. 5) zachytávajú zariadenie a vybavenie reštaurácie. Ani na jednej z týchto fotografií nie je prezentované prihlásené označenie, nie je zrejmý vzťah s prihlasovateľom, a nie je zrejmé časové obdobie, ktorého sa týkajú. Tieto dôkazy, keďže neobsahujú také údaje, ktoré by preukazovali používanie prihláseného označenia v súvislosti s konkrétnymi službami v prospech prihlasovateľa pred podaním prihlášky ochrannej známky č. spisu POZ 1022-2015, nie sú na účely prekonania konštatovanej zápisnej výluky v zmysle § 5 ods. 2 zákona o ochranných známkach relevantné.

V súvislosti s objednávkou na televízny reklamný spot z 8. novembra 2009 (dôkaz č. 6) je možné uviesť, že p. Zsolt Š. si objednal u firmy Julius P. SERVIS TV-VIDEO-ŠTV 40 sekundový reklamný spot pre Stredovekú sedliacku reštauráciu na obdobie štyroch týždňov. Čo bolo obsahom daného reklamného spotu, a či v skutočnosti mal spotrebiteľ možnosť tento spot aj vidieť, nie je z daného dokladu zrejmé.

V prípade ostatných dokladov č. 7 až 11 je možné uviesť, že všetko ide o také doklady, ktoré majú spojitosť, resp. sú potrebné pri otvorení nejakej prevádzky (povolenia, protokoly), v tomto prípade prevádzky spoločného stravovania (reštaurácie). Všetko ide o interné doklady, z ktorých ani jeden priamo nepreukazuje používanie prihláseného označenia v súvislosti s konkrétnymi službami.

Z vyššie uvedených skutočností vyplýva, že predložené dôkazy nemajú výpovednú hodnotu vo vzťahu k preukázaniu získania rozlišovacej spôsobilosti prihláseného označenia pre konkrétne služby, ktoré sú predmetom prihlášky ochrannej známky č. spisu POZ 1022-2015, v prospech prihlasovateľa v zmysle § 5 ods. 2 zákona o ochranných známkach.

Vzhľadom na to, že prihlásené označenie „Stredoveká sedliacka reštaurácia Középkori Parasztétterem“ je vo vzťahu k nárokovým službám v triede 43 medzinárodného triedenia tovarov a služieb označením bez rozlišovacej spôsobilosti, teda na jeho základe nedokáže spotrebiteľ rozlíšiť obchodný pôvod takto označenej služby, pričom predloženými dôkazmi nebolo preukázané prekonanie konštatovanej zápisnej výluky v zmysle § 5 ods. 2 zákona o ochranných známkach, takéto označenie nemôže byť zaregistrované ako ochranná známka pre jeden subjekt, ale musí ostať voľné pre použitie na relevantnom trhu.

S prihliadnutím na všetky uvedené skutočnosti orgán rozhodujúci o rozklade dospel k záveru, že prvostupňový orgán rozhodol správne, pričom vychádzal zo spoľahlivo zisteného stavu vecí a nezapríčinil vznik neodôvodnených rozdielov v skutkovo podobných prípadoch. Prvostupňový orgán v napadnutom rozhodnutí odôvodnil, ktoré skutočnosti boli rozhodujúce a ktoré viedli k záveru o zamietnutí prihlášky

ochrannej známky „Stredoveká sedliacka reštaurácia Középkori Parasztétterem“, č. spisu POZ 1022-2015, v zmysle § 5 ods. 1 písm. b) zákona o ochranných známkach.

Na základe všetkých vyššie uvedených skutočností orgán rozhodujúci o rozklade po preskúmaní prvostupňového rozhodnutia a posúdení argumentov uvedených v podanom rozklade konštatuje, že v preskúvanom prípade neboli zistené také dôvody, pre ktoré by bolo potrebné napadnuté rozhodnutie zrušiť alebo zmeniť. Na tomto základe bolo rozhodnuté tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozhodnutia.

Poučenie o opravnom prostriedku:

Toto rozhodnutie je konečné a podľa § 61 ods. 2 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní v znení neskorších predpisov sa nemožno proti nemu odvolať. Rozhodnutie je možné preskúmať správnym súdom, ktorým je Krajský súd v Banskej Bystrici, na základe správnej žaloby podanej podľa § 177 a nasl. zákona č. 162/2015 Z. z. Správny súdny poriadok. Správny súd uznesením odmietne žalobu, ak žalobca nebol pri jej podaní zastúpený advokátom podľa § 49 ods. 1 zákona č. 162/2015 Z. z. Správny súdny poriadok.

Mgr. Ľuboš Knoth
predseda
Úradu priemyselného vlastníctva
Slovenskej republiky

Rozhodnutie sa doručuje:

Kludia Šipoš
Petöfiho 899/75
943 01 Štúrovo